

IN MEMORIAM

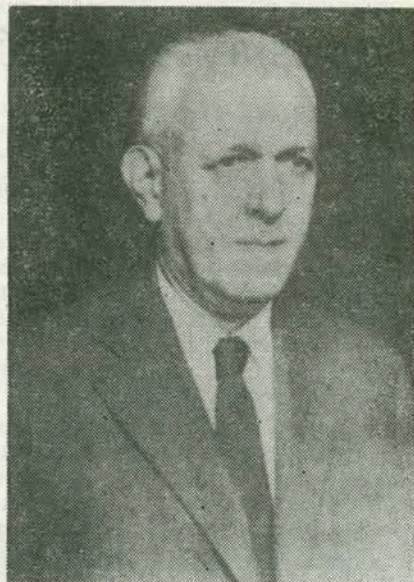
Viktor Boić

Rođen je u Zagrebu 8. listopada 1896. Gimnaziju je završio u Zagrebu, a medicinu je studirao u Innsbrucku, Beču i Pragu. 1922. god. imenovan je za asistenta Medic. klinike u Zagrebu, a od 1937. do 1962. god. bio je predstojnik Odjela za unutrašnje bolesti Zakladne bolnice, kasnije opće bolnice »Dr. J. Kajfeš« u Zagrebu s prekidom za vrijeme rata kada je bio premješten u Sarajevo, zatim u Varaždin, a od 1946. g. opet u Zagreb do umirovljenja 1962. god. Kao renomirani liječnik-internista istakao se na području proučavanja krvnih bolesti. U svrhu usavršavanja u struci boravio je određeno vrijeme u Zürichu (kod prof. Naegelia) i Parizu (kod P. E. Weila i Ch. Oberlinga). Bio je počasni član Zbora liječnika Hrvatske, počasni član Hrvatskoga glazbenog zavoda, a odlikovan je kao istaknuti zdravstveni radnik Ordenom rada sa zlatnim vijencem i Ordenom zasluga za narod sa srebrnim vijencem. Bio je i počasni član i suosnivač Hematološke i Glazbene sekcije Zbora liječnika Hrvatske. Toliko, ukratko, o primariusu dr. Viktoru Boiću kao veoma zaslužnom liječniku.

A sada nekoliko riječi o V. Boiću — glazbeniku. U osmoj godini života poučavala ga je u sviranju glasovira njegova majka, koja je bila nastavnica u Glazbenoj školi Hrv. glazbenog zavoda. Od devete god. života uči u Glazbenoj školi sviranje na violončelu. Glazbenu teoriju je učio kod Janka Slogara i Tereze Herceg, a violončelo kod Umberta Fabbrija. Sviranje na violončelu je učio sve do srednjoškolske mature i sudjelovao u učeničkom orkestru Hrv. glazbenog zavoda, a kasnije kao član Hrv. glazbenog zavoda u njegovu društvenom orkestru. No, V. Boić je posebno volio komornu glazbu i u njoj naročito gudačke kvartete. Sudjelovao je, svirajući u komornim sastavima, u domovima mnogih naših poznatih intelektualaca: dr. Ive Hercoga, Emila Salgoa, ing. Đure Dornera, dr. Aleksandra Kuhara, dr. Antuna Gogle, msgr. dr. Kamila Dočkala (koji je imao drvene stalke za note s malim pločicama sa strane, na koje su se mogle staviti i čaše — za »osvježenje« svirača!), Miroslava Šlika, dr. Milivoja Švarca, dr. Milana Žepića, dr. J. Vanjeka, dr. V. Panca, dr. Durmana, Borivoja Maltarića i, jasno, u svom vlastitom domu.

1935. god. sastavio je liječnički kvartet (violina: L. Winkler, violina II.: Švarc, viola: Herzog, vilonočelo: Boić) i liječnički pjevački zbor od 12 članova, kojem je tada dirigirao B. Papandopulo. God. 1966, uz pomoć dr. J. Zergollerna započeo je akciju za osnivanje liječničkoga pjevačkog zbora. Zbor je započeo rad 1968. god. pod vodstvom dr. Čede Dugana, a nastavio je dr. V. Panac u domu dr. Breitenfelda. Kasnije je taj zbor vodio R. Matz.

V. Boić kao glazbenik-čelist sudjelovao je u raznim sastavima sa svojim glazbenim prijateljima u brojnim sindikalnim i medicinskim priredbama. Kao član Hrv. glazbenog zavoda, na jednoj sjednici još prije četvrt stoljeća predložio je da Hrv. glazbeni zavod pokrene akciju za gradnju nove velike zgrade opere u Zagrebu. No, prijedlog je bio odbijen s ob-

Viktor Boić

razloženjem da to nije dužnost Hrv. glazbenog zavoda. Optimist V. Boić je o tome 1980. g. rekao: »Prošlo je već 25 god., a nikada više nije bilo o tome govora, ali jedanput, možda u skoroj budućnosti, morat će se ipak nešto poduzeti, jer je današnja zgrada već niz godina premalena za jednu operu u velikom gradu. Što je bilo dosta veliko prije stotinu godina svakako ne odgovara današnjim prilikama.«

Osim rada na području glazbe kao čelist V. Boić je objavio i desetak članaka, pretežno iz glazbenog života liječnika:

1. Zagrebački liječnici i glazba. (Saopćenja »Pliva«, 1953. br. 1)
2. Zagrebački liječnici pjevači (Saopćenja »Pliva«, 1972.)
3. Liječnici i glazba u Hrvatskoj (*Liječnički vjesnik* 1973.)
4. Nekoliko riječi o zagrebačkim liječnicima pjevačima (*Bilten Med. fak.* 1975.)
5. Milan Žepić i glazba (*Liječnički vjesnik* 1976, br. 12)
6. Prilog komornoj glazbi u zagrebačkim domovima (*Sv. Cecilija* 1977/2)
7. Kratki pregled djelovanja orkestra Glazbenog društva i Glazbenog zavoda u Zagrebu od 1827.—1977. (*Sv. Cecilija* 1977/4.)
8. Andrija Torkvat Brlić, liječnik i skladatelj (*Sv. Cecilija* 1978/1.)
9. Glazba i pravnici u Zagrebu (*Sv. Cecilija* 1979/2.)
10. Glazbeni život Zagreba početkom našeg stoljeća (*Sv. Cecilija* 1979/3.)
11. Obitelj Dugan i glazba (*Sv. Cecilija* 1980/2.)
12. Prilog aktivnosti naših glazbenih amatera (*Sv. Cecilija* 1982/3.)

Sumirajući njegov, plemenitim djelima bogati život, koji je završio 9. siječnja 1983., a naročito njegovo djelovanje kao glazbenika i liječnika možemo kratko i jednostavno reći: bio je dobar čovjek, dobar liječnik i dobar glazbenik, i stoga neka postane i ostane uzor mnogima koji su dobre volje.

T.